

[Finansministeren.]

mangler. Jeg ser nok, at et æret Venstreblad giver det Udseende af, at nu skal denne Regering have Bemyndigelse til at dreje paa Skatteskruen efter Forgodtbefindende, og søger at skabe en Stemning ude i Befolkningen. Nej, det er der ingen Grund til, naar det udtrykkeligt er fastslaaet, at Beløbet maa ikke være større, end hvad Loven her kræver.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ikke nogen Tillid til denne Finansminister, og derfor vil han ikke give ham denne Bemyndigelse. I denne Udtalelse ligger altsaa den Tro hos det ærede Medlem udtrykt, at denne Regering ikke vil blive styrtet i de første to Aar; thi i de to første Aar kan denne Lovbestemmelse jo ikke komme til at virke, og hvis det var en anden Finansminister, vilde det ærede Medlem Hr. Pürschel rimeligvis ikke have denne Betænkelighed.

Men naar det ærede Medlem siger, at vi kan gaa til Rigsdagen, saa spørger jeg: Hvilken Sikkerhed har man, naar man kommer til Rigsdagen, og Pengene er givet ud, for at faa Rigsdagens Tilslutning til de Bevillinger, der skal til? I saa Henseende har jeg ikke megen Tillid hverken til Venstre eller til de Konservative. Der ligger i det andet høje Ting Forslag om en Bevilling paa 15 Mill. Kr. for at dække Underskud paa indeværende Aars Finanslov. De to Partier i dette høje Ting har stemt derimod, og ovre i det andet høje Ting, hvor de to Partier jo har Flertal, lader man roligt Forslaget ligge hen. Nej, jeg har ikke Tro til, at man i det givne Øjeblik vil skaffe Pengene til Veje.

Men saa hæver det ærede Medlem Hr. Pürschel, og jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sig til at tale om, at det er grundlovsstridigt at give Finansministeren en saadan Bemyndigelse til at udskrive det manglende Beløb. Ja, hvis det havde været en ny Bestemmelse, indrømmer jeg, at jeg maaske havde næret nogen Betænkelighed ved at gaa til Rigsdagen, idet der straks vilde være blevet sagt: dér kan man se, hvad en socialdemokratisk Finansminister kan tillade sig! Men det er ikke noget nyt. For et Aar siden vedtog man en Lov om kommunale Ejendomsskatter, og i denne Lov er det bestemt, at Staten kan give indtil 20 Mill. Kr. til Nedsættelse af Amtsskatterne. Og hvad staar der saa i denne Lovs § 10? Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg oplæse en Del af denne Paragraf:

Stk. 1 lyder saaledes:

„Til Dækning af Statskassens Ud-

gifter i Henhold til nærværende Lovs § 8 for Tidsrummet efter 1. April 1934 bemyndiges Finansministeren til i dertil fornødent Omfang forholdsmæssigt at forhøje de Indkomstskattebeløb, der udkommer ved Paaligningen i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Denne Bemyndigelse gælder første Gang for Skatteaaret 1934—35. Forhøjelsen maa ikke overstige 20 Mill. Kr. aarligt.“

Denne Bemyndigelse har man givet Finansministeren. Han kan i Forhold til de Beløb, der skal udbetales, udskrive denne Skat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller peger paa sig selv og siger: Vi Konservative har intet Ansvar i den Henseende. Nej, Det konservative Parti har ikke stemt for denne Paragraf. Men saa vidt jeg erindrer fra Forhandlingen dengang, hævdede man dog ikke, at det var en grundlovsstridig Paragraf. Det var af helt andre Grunde, man gik imod den. Men denne Lov er gældende Lov. Finansministeren kan paaligne og har for indeværende Aar paalignet ca. 6 Mill. Kr. paa Indtægt- og Formueskatten i Henhold til denne Lovs Bestemmelse. Der er altsaa intet nyt i saa Henseende. Er det lovligt, naar det gælder 20 Mill. Kr. eller et mindre Beløb som Tilskud til Amtsskatterne, maa det ogsaa være lovligt, naar det gælder om at dække de Beløb, som, hvis dette Forslag bliver til Lov, skal udbetales.

Jeg maa meget henstille til det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med denne Sag, at man, enten man nu vil vedtage Forslaget paa dette Omraade, som det foreligger, eller ej, i hvert Fald sørger for, at der bliver Dækning for de Udgifter, der kommer. Det er et rimeligt og naturligt Krav.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Til den højtærede Handelsminister, der var bedrøvet over, at man ikke vil tro hinanden, vil jeg gerne sige: Jo, jeg, og jeg tror ogsaa jeg tør sige Det konservative Folkeparti, vil saamaend gerne tro Regeringen, og vi vil ogsaa særdeles gerne tro Regeringen med Hensyn til de Erklæringer, den kommer med angaaende Kronen, fordi for os er det afgørende, at den Maalestok, hvorefter alt andet skal maales, ogsaa Rentabiliteten i Erhvervslivet, er fast. Men det, vi ikke kan